

Het dienen van God: last of lust?

Wij hebben ons in Nederland lelijk in de nesten gewerkt. Wij zitten gewoon muurvast en kunnen geen kant meer uit. Onze overheden proberen er alles aan te doen, om ons volk, na Parijs en Brussel, gerust te stellen. Maar niemand is er natuurlijk gerust op. Dat kan ook niet. Het is niet de vraag óf er in Nederland een aanslag als in Parijs en Brussel zal plaatsvinden, maar wanneer en waar?

Schijnchristendom

Wij moeten vooral niet met stenen gooien naar de moslims. Wij hebben eerst een hele generatie van onze eigen kinderen in de moederschoot uitgemoord. Met onze brave wetten in de hand. En vervolgens hebben wij voor die miljoen kinderen waar we ons van ontdaan hebben, een miljoen moslims in de plaats gekregen. Het is niet eerlijk, de schuld op hen te schuiven. De hele ellende waarin wij vandaag langzamerhand verzeild zijn geraakt, hebben wij compleet aan onszelf te wijten. *Als* er dan een zondebok aangewezen moet worden, zouden wij die niet bij IS en aanverwante stromingen moeten zoeken. De boosdoener is autochtoon. Het zijn de schijnchristenen die het dienen van God tot een bespotting gemaakt hebben.

Het dienen van God? Menige Nederlander moet er niet aan denken! Velen hebben schade opgelopen van het schijnchristendom. Ze hebben er tabak van. De laatste restjes christendom worden met man en macht uit het openbare leven verwijderd.

Feest

Laten we de kritiek serieus nemen. Het algemene beeld dat de christenheid in ons land oproept is niet, dat het dienen van God een feest zou zijn. Wat het wel is natuurlijk. En de voorbeelden van mensen, ook jonge mensen en kinderen, die dat uitstralen, zijn volop aanwezig. Laten we man en paard noemen. In een Afrikaans land zag ik een billboard van een anti-aids campagne. Een meisje, met de spreuk eronder: 'ik ben er trots op dat ik maagd ben'. Een verademing, zo iets te zien. In Nederland vinden velen zo iets belachelijk. Intussen zijn er - Gode zij dank!- ook in Nederland een groeiend aantal jongeren die er voor kiezen, hun lichaam rein (maagdelijk) te bewaren tot het huwelijk. Dat zou je zo op het eerste gezicht niet zeggen. Regeringsleiders lopen 'braaf' mee in een gayparade. Daarmee halen zij publiekelijk het huwelijk onderuit. Het huwelijk is per definitie een relatie van een man en een vrouw. Een relatie van twee mannen of twee vrouwen kun je geen huwelijk noemen. Dat woord alleen al is een leugen. Een rond vierkant. Maar dit terzijde. We hadden het over de vreugde van het dienen van God. En dat het schijnchristendom dit massaal vergeten is.

Het is maar hoe je het brengt

De kern van het Evangelie is niet een pakket leerstellingen, maar een levende Persoon. Jezus Christus! Niet dat Jezus geen leer heeft. Hij is de Leraar bij uitstek. Maar Hij is ook de volstrekt enige die het doen van Gods wil tot een feest maakt. De geboden zijn niet lastig, maar een lieve lust. Het is maar hoe je het brengt.

Een jaar of tien geleden kon je aan de A 28 in de buurt van Groningen de volgende borden aan de kant van de weg tegenkomen. 'Uw haar zit wel goed'. 'Thuis is alles goed'. Of: 'scheert u zich weg?' De bedoeling was duidelijk. Je haar kammen en je scheren doe je thuis en niet achter het stuur. En met mobieltje in de hand naar huis bellen is levensgevaarlijk. Er

zat natuurlijk een vermaning in deze borden. Maar het werd op een ontspannen, leuke manier gebracht.

Het staat op je gezicht te lezen.....

Zijn we dat niet een beetje verleerd? Een vermaning zo te brengen, dat het je blij maakt? Toen Jezus Zijn leerlingen de wereld instuurde, was Hij niet ondubbelzinnig in Zijn opdracht. 'Leert hen [de volken] onderhouden alles wat Ik u geboden heb'. En dat 'alles' slaat werkelijk op elk facet van ons leven. Het is zo geweldig, dat de Persoon van Jezus het hele leven tot een feest maakt. Ga maar na: wie straalt er meer? Iemand die verbitterd die ander weigert te vergeven, of de man of vrouw die de vergevende liefde van Jezus uitleeft? Wie is er gelukkiger aan toe: de vrouw die haar kind in de moederschoot laat 'verwijderen' of de jonge moeder die blij haar kindje uit Gods Vaderhand ontvangt? Maakt geven een mens niet gelukkiger dan wanneer hij altijd alleen maar wil ontvangen? Welke ogen staan helderder? De ogen van de man die uit is op pornografie, overspel en bevrediging van zijn lusten? Of de ogen van hen die naar Jezus kijken en van Hem reinheid en zuiverheid leren? Geldzucht, trots, roddel, onreinheid en afgoderij maken je gezicht meer tot een masker dan een stralende zon. De waarheid maakt vrij. Juist omdat de waarheid ons verlost van dat lamledige 'ik'. En de Waarheid die bevrijdt is niemand minder dan....Jezus! De kern van het christelijk geloof is een levende verbinding met Hem. Zodra Jezus de dienst uitmaakt, loop je niet meer achter je eigen ikke aan, of aan de leiband van de massa. Jezus leert je af te wijken van wat 'men' denkt, voelt, en doet. Jezus stijft ons niet in onze koppigheid. Hij houdt de zonde niet de hand boven het hoofd. Door ons te verbinden met Hem in Zijn dood en opstanding (de doop!), leren we gaandeweg 'Nee!' zeggen tegen ons zondige ik. Niet gedwongen, maar hartgrondig. Je kunt alleen maar leven met Jezus als je tegelijk 'sterft aan jezelf' zoals Gods Woord (de Bijbel) dat noemt.

Vrij achter slot en grendel

Om te ontdekken dat het leven met Jezus echt een feest is hoef je alleen maar de verhalen te lezen of te horen van de echte christenen vandaag. Zij zitten veelal achter slot en grendel. Zij zouden wel de gevangenis uit mogen, als zij Jezus loslieten. Maar zij kunnen niet anders. Liever met Hem in de meest erbarmelijke omstandigheden dan zonder Hem 'vrij' rondlopen!

Welke Jezus?

Wij, Nederlanders, denken dat wij in een vrij land leven. Vergeet het maar. Wij zijn aan handen en voeten gebonden. En de grootste schuld ligt...bij de kerken, met name bij het schijnchristendom. Al hul je je in toga of preekjas, het gaat er om: hoe onderwijs je Gods Woord? Streel je de religieuze gevoelens van mensen? Stimuleer je de gemeente in zondige praktijken, of breng je hen er van af? Wat een verantwoordelijkheid hebben wij, predikers en Bijbelleraars! Gaat het om onze eer? Winden wij mensen om de vingers? Of hebben we het lef, hun in alle liefde en bewogenheid toch ongezoeten de waarheid te zeggen? Sussen wij op een vrome of goddeloze manier de mensen in slaap? Of schudden wij hen wakker? Hebben we een lievige, zoetsappige boodschap, en hebben het woord 'oordeel' en 'toorn van God' allang uit ons kerkelijke woordenboek geschrapt? Maar wat voor Jezus verkondigen wij dan? Trouwens, gaat het nog wel om Hem? Of zijn we allang over Jezus uitgepraat? Of toveren wij de mensen een andere Jezus voor? Een Jezus Die met alle winden meewaait? Een Jezus die je naar je eigen hand kunt zetten? Een 'Palestijnse Jezus'? Of de baby Jezus eeuwig aan de borst van de Moedergodin die men nog Maria durft te noemen ook? Of een Jezus die een goed voorbeeld geeft, maar niet de straf voor onze

zonden droeg? Een Jezus die wel stierf maar nooit opstond? Een Jezus Die de geboden van God heeft opgeheven? Een Jezus Die ontdaan is van Zijn identiteit als de Zoon van God en als de Zoon van David? Prediken wij nog dat Jezus gereed staat, Zijn koninkrijk in Israël te herstellen? En als Koning op de troon van David in Jeruzalem te regeren? Wat heeft het voor zin, aandacht te schenken aan de baby Jezus terwijl wij Hem alle rechten in Israël, Jeruzalem, Nederland en de rest van de wereld ontzeggen?

De kern van alle problemen

Hier komen wij bij de wortel van alle problemen. Sinds de Franse revolutie is publiekelijk aan de God van Israël de zeggenschap ontnomen. Gods Woord belijdt: 'want de HEERE is onze Rechter, de HEERE is onze Wetgever, de HEERE is onze Koning, Hij zal ons behouden'(Jesaja 33:22). Maar wij hebben ijskoud Rechtspraak, Wetgeving en Koningschap in eigen hand genomen. Met alle brokken van dien! Er is een vacuüm ontstaan. Kandidaten genoeg om de regie over te nemen! Moeten we eerst aan den lijve ervaren, welke heerschappen ons zo al willen overheersen? Waarom zouden wij de Goede Herder, Jezus, schuwen?

De enige manier om een vrije natie te krijgen is: Jezus, de Zoon van God, en de Zoon van David, de ruimte geven. Met schaamte terugkeren naar de levende God, en de Vader van onze Heere Jezus! En Hij zal - ondanks Zijn verdriet en toorn over onze zonden - ons met open armen ontvangen en in Zijn hart sluiten. Wat we ook achter de rug hebben: roddel, overspel, abortus, fraude, leugen, echtscheiding, liefdeloosheid, verwaarlozing van gezin, lichaam, werk of wat ook: er *is* vergeving. Voor elk hart en iedere mens die van harte zijn zonden aan Jezus belijdt. Wie dat doet, maakt een compleet nieuwe start! We kunnen het verleden niet over doen, maar het wordt wel volledig uitgewist!

Wij eindigen met enkele woorden van de laatste pagina van de Bijbel. Vlak na de geweldige proclamatie van Jezus: 'IK ben de Wortel en het geslacht van David' lezen wij:

'En de Geest en de bruid zeggen: kom!

En die het hoort zegge: kom!

En die dorst heeft kome.

En die wil, neme het water des levens, om niet' (Openbaring 22:17)

Jan den Admirant, dienaar van het Woord van God
Vondelstraat 18, 7901 HR Hogeveen; 0528-220993;06-40872316;
email: j.den.admirant@ziggo.nl; www.jeruzalemofrome.nl
Hogeveen, april 2016